

Kitab Daniel - Nomer Tujuh Puluh Hiji

Tapestri Nubuat: Ngabuka Opat Kakeliruan Jijik dina Yehezkiel Bab Dalapan jeung Hartina dina Jaman Modéren

Jeff Pippenger

2024-02-04

Opat kakikiran dina pasal dalapan kitab Yehezkiel ngagambarkeun opat generasi Israél modéren, sarta awal Israél modéren ditipikeun ku awal Israél baheula. Duanana sajarah awal éta mere kasaksian ngeunaan ahir Israél modéren dina hukum Minggu anu geura sumping. Dua awal Israél, boh anu baheula sacara harfiah, boh anu modéren sacara rohani, disaksian ku sajarah awal karajaan kalér Israél nalika éta misah ti Yuda.

Nalika Israél baheula ngadegkeun anak sapi emas, maranéhna kakara kaluar ti Mesir minangka pangujudan hiji nubuat anu nandakeun yén Allah bakal ngajadikeun maranéhna hiji karajaan. Carita ngeunaan Yarobeam, raja kahiji karajaan kalér Israél, ngamuat ciri-ciri anu sarua éta. Yarobeam geus ngungsi ka Mesir tina amarah Suléman. Ku nabi Ahia, manéhna geus dipaparin jangji nubuatan yén manéhna bakal dijadikeun raja atas sapuluh tina dua belas kaom. Saméméh éta nubuat tergenepan, Yarobeam bakal ngungsi ka Mesir pikeun ngajauhkeun dirina ti Suléman, nepi ka Suléman pupus.

Dina waktu éta, nalika Yarobeam kaluar ti Yerusalem, nabi Ahia, urang Silo, manggihan anjeunna di jalan; sarta anjeunna geus ngagem hiji jubah anyar; sarta maranéhna duaan keur nyorangan di huma. Geus kitu Ahia nyekel jubah anyar anu dipakéna, tuluy nyaréakna jadi dua belas bagian. Saur anjeunna ka Yarobeam, “Cokot ku maneh sapuluh bagian; sabab kieu timbalan PANGERAN, Allah Israil: Tingali, Kami rek nyaréakeun karajaan ti leungeun Suleman, sarta bakal mikeun sapuluh kaom ka maneh. (Tapi anjeunna bakal meunang hiji kaom demi Daud, hamba Kami, sarta demi Yerusalem, kota anu geus Kami pilih ti antara sakabéh kaom Israil.) Sabab maranéhna geus ninggalkeun Kami, sarta nyembah ka Astoret, déwi urang Sidon, ka Kamos, allah urang Moab, jeung ka Milkóm, allah bani Amon, sarta maranéhna henteu leumpang dina jalan-jalan Kami, pikeun ngalakukeun anu bener dina paningal Kami, jeung pikeun ngajaga katetepan-katetepan Kami sarta hukum-hukum Kami, saperti Daud, bapana. Sanajan kitu, Kami moal nyokot sakabéh karajaan tina leungeunna; tapi Kami bakal ngajadikeun anjeunna pangawasa salila sakabéh poé hirupna demi Daud, hamba Kami, anu geus Kami pilih, lantaran anjeunna ngajaga parentah-parentah Kami jeung katetepan-katetepan Kami. Tapi karajaan éta ku Kami bakal dicokot tina leungeun anakna, sarta bakal dipasrahkeun ka maneh, nya éta sapuluh kaom. Jeung ka anakna bakal Kami pasihan hiji kaom, supaya Daud, hamba Kami, salawasna miboga hiji palita di payuneun Kami di Yerusalem, kota anu geus Kami pilih pikeun nempatkeun ngaran Kami di dinya.”

Mangka Kami rek nyokot maneh, sarta maneh bakal marentah nurutkeun sagala anu dipikahayang ku haté maneh, jeung bakal jadi raja atas Israil. Jeung bakal kajadian, lamun maneh daék ngadéngékeun sagala anu Kami parentahkeun ka maneh, sarta leumpang dina jalan-jalan Kami, jeung ngalakonan anu bener dina payuneun Kami, ku ngajaga

katetepan-katetepan jeung parentah-parentah Kami, saperti Daud, abdi Kami, geus ngalakonanana; mangka Kami bakal nyarengan maneh, sarta ngadegkeun pikeun maneh hiji kulawarga anu teguh, sakumaha Kami ngadegkeunana pikeun Daud, sarta bakal masrahkeun Israil ka maneh. Jeung ku sabab ieu Kami bakal ngahukum turunan Daud, tapi moal salalawasna. Ku sabab éta Suléman néangan jalan pikeun maehan Yarobeam. Tapi Yarobeam tuluy gugah sarta ngungsi ka Mesir, ka Sisak raja Mesir, sarta cicing di Mesir nepi ka pupusna Suléman. Ari sesa lalakon Suléman, jeung sagala anu geus dipigawéna, jeung hikmatna, naha éta henteu kaserat dina kitab riwayat Suléman? Jeung lilana Suléman marentah di Yerusalem atas sakumna Israil nyaéta opat puluh taun. Jeung Suléman tilem sareng karuhunna, sarta dikurebkeun di kota Daud, ramana; sarta Rehabeam, putrana, marentah gaganti anjeunna. 1 Raja-raja 11:28–43.

Nalika Raja Suleman pupus, karajaan kudu kabagi, jeung Yarobeam kudu jadi raja pikeun sapuluh kaom di beulah kalér, ari putra Suleman, nyaéta Rehabeam, kudu jadi raja di Yerusalem. Saméméh kajadian pamisahan kaom-kaom éta, Yarobeam kudu kaluar ti Mesir.

Sarta Rehabeam indit ka Sekem, lantaran sakumna urang Israil geus datang ka Sekem pikeun ngajadikeun anjeunna raja. Geus kitu, nalika Yerobeam bin Nebat, anu harita masih aya di Mesir, ngadéngé hal éta, (sabab anjeunna geus ngungsi ti payuneun Raja Suleman, sarta Yerobeam cicing di Mesir;) tuluy maranéhna ngutus jalma pikeun nyaur anjeunna. Tuluy Yerobeam jeung sakumna jamaah Israil sumping, sarta nyarita ka Rehabeam, pokna: “Rama anjeun geus ngajadikeun kuk kami beurat; ku sabab kitu ayeuna hampangkeun ku anjeun pagawean abot ti rama anjeun, jeung kukna anu beurat anu ditumpangkeunana ka kami, mangka kami baris ngawula ka anjeun.” Saur anjeunna ka maranéhna, “Minggat heula salila tilu poé, tuluy datang deui ka kuring.” Seug éta rahayat indit. 1 Raja-raja 12:1–5.

Carita kumaha bodona Réhabeam ngalalaworakeun kalawan lampahna salila tilu poé éta nempatkeun kasalahan kana panolakan bodo anjeunna kana piwuruk para kokolot, tapi papisahna suku-suku éta geus kungsi dinubuatkeun, ku kituna éta tangtu bakal kajadian ku hiji jalan atawa ku jalan séjén. Pantès dicatet di dieu pikeun hiji artikel nu bakal datang yén prosés papisahan éta sacara husus diidentifikasi minangka tilu poé. Dua karajaan éta jadi hiji karajaan deui dina sajarah golongan Millerite, sarta nalika suku-suku kalér jeung kidul jadi hiji karajaan dina sajarah Millerite, nyaéta dina mangsa datangna tilu malaikat dina Wahyu pasal opat welas. Tilu malaikat éta dina sajarah Millerite ditandaan ku tilu poé tina kaputusan Réhabeam. Opat puluh genep taun éta, nalika tilu malaikat datang ti taun 1798 nepi ka 1844, éta ogé mangrupa tilu poé simbolis, anu geus diucapkeun ku Kristus dina Yohanes pasal dua, yén éta bakal diperlukeun ku Anjeunna pikeun ngadegkeun deui hiji Bait Suci anu geus diruksak, tapi éta bagian tina ieu panalungtikan dipasrahkeun pikeun hiji artikel nu bakal datang.

Nalika Rehabeam maparin putusanana anu bodo dina ahir tilu poé, karajaan-karajaan éta kabagi.

Ku kituna, nalika sakumna Israél ningali yén raja teu ngadéngékeun ka maranéhna, éta rahayat ngajawab ka raja, pokna, Bagian naon anu urang boga dina Daud? Jeung urang ogé teu boga warisan dina anak Isai; ka kémah-kémah maranéh, hé Israél; ayeuna uruslah imah anjeun sorangan, Daud. Tuluy Israél mulang ka kémah-kémahna. Ari urang Israél anu cicing di

kota-kota Yuda, Réhabeam maréntah atas maranéhna. Geus kitu raja Réhabeam ngutus Adoram, anu ngawas upeti; tapi sakumna Israél ngalémpar anjeunna ku batu nepi ka maot. Ku sabab éta raja Réhabeam buru-buru naék kana karétana pikeun ngungsi ka Yerusalém. Ku kituna Israél memberontak ngalawan kulawarga Daud nepi ka poé ieu. Jeung kajadian, nalika sakumna Israél ngadéngé yén Yéroboam geus datang deui, maranéhna ngirim utusan sarta nyaur anjeunna ka jamaah, tuluy ngajadikeun anjeunna raja atas sakumna Israél; teu aya anu nuturkeun kulawarga Daud iwal ti kaom Yuda wungkul. 1 Raja-raja 12:16–20.

Nubuat yén Yerobeam bakal dipaparin karajaan geus kacumponan, sarta éta kacumponan dina waktu anjeunna geus kaluar ti Mesir. Ku dengki lantaran tempat suci Allah aya di kota Yerusalem, kota anu geus dipilih ku Allah pikeun nempatkeun nami-Na, Yerobeam mimiti nyieun tandingan pikeun tempat suci, kalungguhan imam, jeung palayanan ibadah anu geus ditetepkeun supaya ngan dipilampah di Yerusalem. Kalakuan Yerobeam dina ngadegkeun hiji sistem ibadah palsu di antara sapuluh kaom kalér téh mangrupa saajar langsung jeung pabarontakan Harun sarta anak sapi emas, ku kituna éta janten kasaksian séjén, lain ngan ukur ngeunaan hukum Minggu anu enggal datang, tapi ogé ngeunaan pabarontakan taun 1863.

Lajeng Yérobéam ngadawuh dina haténa, “Ayeuna karajaan bakal balik deui ka kulawarga Daud. Lamun bangsa ieu naék pikeun ngahaturkeun kurban di Bait PANGERAN di Yerusalém, tangtu hate bangsa ieu bakal balik deui ka gustina, nyaéta Réhobéam raja Yuda; maranéhna bakal maéhan kaula, tuluy balik deui ka Réhobéam raja Yuda.” Ku sabab éta raja ngayakeun pasini, tuluy nyieun dua anak sapi emas, sarta ngadawuh ka maranéhna, “Teu kudu teuing maranéh naék ka Yerusalém; ieu allah-allah maranéh, hé Israél, anu geus mingpin maranéh kaluar ti tanah Mesir.” Hiji disimpenna di Bétél, jeung anu saurang deui ditempatkeunana di Dan. Jeung hal ieu jadi dosa, sabab rahayat indit nyembah ka hareupeun anu hiji éta, nepi ka Dan. Anjeunna ogé ngadegkeun hiji imah pangluhuran, sarta ngangkat imam-imam tina golongan rahayat panghandapna, anu lain ti turunan Léwi. Jeung Yérobéam netepkeun hiji pesta dina bulan kadalapan, dina poé ka lima welas bulan éta, sarupa jeung pesta anu aya di Yuda, sarta anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar. Kitu anu dilakukeunana di Bétél, ku ngahaturkeun kurban ka anak-anak sapi anu geus dijieunna; sarta anjeunna nempatkeun di Bétél imam-imam pangluhuran anu geus dijieunna. Ku kituna anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar anu geus dijieunna di Bétél dina poé ka lima welas bulan kadalapan, nyaéta dina bulan anu dirancang ku haténa sorangan; sarta netepkeun hiji pesta pikeun urang Israél; sarta anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar, jeung ngaduruk menyan. 1 Raja-raja 12:26–33.

Pangbarontakan Yeroboam nyadiakeun deui hiji runtuyan bebeneran pikeun dipatalikeun jeung pangbarontakan Harun, pangbarontakan tanduk Protestan dina taun 1863, jeung pangbarontakan tanduk Républikan dina hukum Minggu anu baris geura sumping, sarta ku kituna éta ngalegaan kasaksian nubuat. Dina pangbarontakan anak sapi emasna Harun, Gusti ngarobah cara anu geus ditangtukeun pikeun milih kaimaman.

Saméméh pangbarontakan éta, cikal tina unggal suku kuduna jadi bagian tina kaimaman. Tapi dina pangbarontakan anak sapi emas ku Harun, ngan suku Léwi wungkul anu nangtung babarengan jeung Musa. Ku sabab kitu Allah ngarobah cara anu geus ditangtukeun pikeun nyadiakeun

jalma-jalma pikeun kaimaman, sarta ti dinya ka hareupna ngan kulawarga Léwi wungkul anu bakal ngawangun kaimaman.

Jeung nalika Musa ningali yén éta jalma-jalma téh taranjang; (sabab Harun geus ngajadikeun maranéhna taranjang nepi ka jadi kahinaan maranéhna di hareupeun musuh-musuhna:) Tuluy Musa nangtung di lawang pasanggrahan, sarta ngadawuh, Saha anu aya di pihak PANGERAN? mugi datang ka kami. Jeung sakabéh bani Lewi ngumpul ka anjeunna. Sarta anjeunna ngadawuh ka maranéhna, Kieu timbalan PANGERAN, Allah Israil, Sing masing-masing ngagem pedangna di gigirna, tuluy asup-keluar ti lawang ka lawang sapanjang pasanggrahan, sarta paéhan unggal jelema dulurna, jeung unggal jelema babaturanana, jeung unggal jelema tatanggana. Jeung bani Lewi ngalampahkeun nurutkeun pangandika Musa: sarta dina poé éta ragragna ti antara éta jalma-jalma kira-kira tilu rebu urang lalaki. Budalan 32:25–28.

Yérobam niron karya anu geus dipigawé ku Allah dina paséa Harun, nalika Allah ngangkat hiji kapamalian imam anu anyar tina kaom Léwi, sabab Yérobam “ngajadikeun imam-imam ti jalma-jalma panghandapna ti antara rahayat, anu lain ti anak-anak Léwi.” Paséa dina awal karajaan sapuluh kaom kalér éta saajar jeung paséa Harun jeung para jelema bodo anu mararandeg. Paséa éta lumangsung sanggeus kaluar ti Mesir, pikeun ngalaksanakeun hiji nubuat anu ngajangjikeun yén hiji karajaan bakal ditegakkan. Dina dua-duana kajadian, hiji kapamalian imam anu anyar ditegakkan, anu mangrupa parobahan tina tatanan saméméhna dina milih imam-imam.

Pemberontakan anak sapi emas Harun diulangi, tetapi digandakan oleh Yerobeam, sebab ia membuat dua anak sapi emas dan menempatkannya di dua kota. Kota Dan melambangkan ketatanegaraan, karena Dan berarti “menghakimi”, dan kota Betel melambangkan ketatagamaan gereja, karena Betel berarti “rumah Allah”. Anak-anak sapi emas itu memiliki perlambangan yang sama seperti anak sapi Harun, tetapi dengan kesaksian tambahan tentang persatuan Gereja dan Negara sebagaimana diwakili oleh kedua kota itu. Seekor anak sapi merupakan bentuk persembahan kafir yang tertinggi, dan oleh karena itu melambangkan persembahan tandingan atas Kristus. Emas adalah lambang Babilon, dan anak sapi itu merupakan patung seekor binatang. Sebagaimana Harun menetapkan suatu hari ibadah yang palsu, Yerobeam juga menetapkan suatu perayaan, dan memastikan bahwa tanggal perayaan itu tidak sesuai dengan waktu ibadah yang benar di Yerusalem.

Sagala unsur unsur tina hukum Minggu nu baris geura datang kagambarkeun dina kasaksian Yerobeam ngeunaan pangrebellanna; kurban palsu (anak sapi), Kristus palsu (altar), gambar sato galak (gabungan Garéja jeung Nagara), poé ibadah palsu (Minggu), sarta imam-imaman palsu.

Awal Israél kuna, awal sapuluh kaom kalér minangka hiji karajaan, jeung awal Adventisme, sadayana miboga unsur-unsur nubuat anu sarua, sarta babarengan éta nangtukeun unsur-unsur nubuat tina hukum Minggu anu baris geura datang. Israél kuna geus kaluar tina pangbeungkeutan Mesir, Yarobeam kaluar ti Mesir tempat anjeunna ngungsi pikeun luput tina panyiksa Suleman, sarta Adventisme Millerit kakara waé kaluar tina pangbeungkeutan kapapaan.

Kapangéranan Lewi ditetepkeun dina mangsa pambrontakan Harun, kapangéranan palsu ti jalma-jalma panghandapna diadegkeun dina kasaksian Yarobeam, sarta nalika Gusti ngadamel perjangjian jeung Adventisme Millerit, nurutkeun Petrus, urang Millerit téh “hiji turunan anu dipilih, hiji kapangéranan karajaan, hiji bangsa anu suci, hiji umat anu husus; supaya maranéh ngalantarankeun puji-pujian ka Anjeunna anu geus nyaur maranéh kaluar ti gelap kana cahaya-Na anu ajaib.” Cahaya anu ku urang Millerit geus dipiwarang didatangan téh nyaéta cahaya tina permata-permata Miller anu digambarkeun dina dua loh Habakuk, anu geus dipra-typékeun dina sajarah pambrontakan Harun ku dua loh Sapuluh Parentah. Gelap anu ku maranéhna geus disaur kaluar téh nyaéta Jaman Poék kakawasaan kapausan, anu geus dipra-typékeun ku poékna pangabdian Mesir.

Nalika Kristus ngadegkeun deui Bait Suci anu geus diinjak-injak ku paganisme jeung kapapaan, Anjeunna ngalakukeunana dina opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844. Sanggeus Anjeunna ngadegkeun Bait Suci éta, tuluy minangka Utusan Pajangjian, Anjeunna ngadadak sumping ka Bait-Na dina tanggal 22 Oktober 1844, sabab Anjeunna geus ngadegkeun deui Bait Suci anu geus diinjak-injak jeung diruksak, sarta Anjeunna ogé nyucikeun hiji kaimaman anu dilambangkeun ku kaom Lewi.

Tapi saha anu bakal tahan dina poe datangna-Na? Jeung saha anu bakal tetep nangtung nalika Anjeunna nembongan? sabab Anjeunna teh ibarat seuneu anu ngamurnikeun, jeung ibarat sabun tukang ngumbah lawon; Jeung Anjeunna bakal calik minangka anu ngamurnikeun jeung nyucikeun perak; sarta Anjeunna bakal ngamurnikeun putra-putra Lewi, jeung nyaring maranehna saperti emas jeung perak, supaya maranehna tiasa ngaturkeun ka PANGERAN hiji pangbakti dina kabeneran. Tuluy pangbakti urang Yuda jeung Yerusalem bakal kamanisan ka PANGERAN, saperti dina poe-poe baheula, jeung saperti dina taun-taun baheula. Maleakhi 3:2-4.

Dina tanggal 22 Oktober 1844 Kristus ujug-ujug sumping ka Bait-Na sarta asup kana perjangjian jeung hiji umat anu dilambangkeun ku kaimaman Lewi; sanajan kitu, dina taun 1863, maranéhna geus ngulang deui pambrontakan Harun, sarta kaimaman Millerit ngalih jadi kaimaman Laodikea, sakumaha dilambangkeun ku kaimaman Yerobeam anu diwangun ku jalma-jalma panghandapna, jeung ku jelema-jelema bodo anu nari sasarengan jeung Harun. Tapi kasaksian ngeunaan pambrontakan Yerobeam ngabogaan kasaksian anu leuwih lega ngeunaan pambrontakan taun 1863. Nalika Yerobeam ngalantarankeun sistem ibadah palsuna, saurang nabi ti Yerusalem diutus pikeun negeskeun pambrontakan Yerobeam, sakumaha ditandakeun ku Adventisme Millerit anu dipingpin pikeun narima Sabat tina Sapuluh Parentah minangka poe reureuh.

Nalika Adventisme narima cahaya malaikat katilu jeung Bait Suci, maranéhna ngawakilan hiji teguran ka golongan Protestan anu geus nampik cahaya anu beuki nambahan tina kabukana meterai anu dimimitian dina waktu ahir taun 1798. Sakumaha Israil baheula geus mopohokeun poé Sabat nalika maranéhna aya dina pangawulaan di Mesir, garéja di padang gurun ogé geus mopohokeun Sabat nalika taun 1798 datang. Cahaya anu beuki nambahan tina amanat jam pangadilan anu dibawa ku kaum Millerite ahirna mingpin ka Bait Suci jeung hukum Allah.

Eta cahaya sumping dina tanggal 22 Oktober 1844, sarta ngalambangkeun hiji panggeuing kana ibadah palsu ka jalma-jalma anu geus dipanggil supaya kaluar tuntas tina ajaran-ajaran palsu Katolik. Ibadah ka panonpoé téh mangrupikeun tanda kakawasaan Katolik kana garéja-garéja anu balik deui kana pangkuanna. Panggeuing éta dilambangkeun dina peresmian ku Yerobeam kana sistem ibadah palsu.

Sarta Yarobam ngadamel hiji pesta dina bulan kadalapan, dina poe ka lima welas bulan eta, sarupa jeung pesta anu aya di Yuda, tuluy anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar. Kitu anu dilakonan ku anjeunna di Betel, ku ngurbankeun ka anak-anak sapi anu ku anjeunna dijieun; sarta di Betel anjeunna netepkeun para imam pikeun tempat-tempat pangluhurna anu ku anjeunna dijieun. Jadi anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar anu ku anjeunna dijieun di Betel dina poe ka lima welas bulan kadalapan, nya eta dina bulan anu ku anjeunna dirarancang tina hatena sorangan; sarta ngayakeun hiji pesta pikeun urang Israil; jeung anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar, sarta ngaduruk menyan. Jeung, katenjo, datang saurang abdi Allah ti Yuda ku pangandika PANGERAN ka Betel; sarta Yarobam nangtung gigireun altar rek ngaduruk menyan. Sarta anjeunna sasambat ngalawan altar ku pangandika PANGERAN, pokna, He altar, altar, kieu timbalan PANGERAN; Tingali, hiji anak bakal dilahirkeun ka kulawarga Daud, ngaranna Yosia; sarta di luhur manehna anjeunna bakal ngurbankeun para imam tempat-tempat pangluhurna anu ngaduruk menyan di luhur maneh, jeung tulang-tulang manusa bakal diduruk di luhur maneh. Sarta anjeunna mere hiji tanda dina poe eta keneh, pokna, Ieu tanda anu geus diucapkeun ku PANGERAN; Tingali, altar teh bakal beulah, jeung lebu gajih anu aya di luhurna bakal tumpah. Sarta kajadian, nalika raja Yarobam ngadangu ucapan abdi Allah anu geus sasambat ngalawan altar di Betel, anjeunna ngulurkeun leungeunna ti altar, pokna, Cekel manehna.

Jeung leungeunna, anu dipanjangkeunana ngalawan ka anjeunna, jadi garing, nepi ka anjeunna teu bisa narik deui éta leungeun ka dirina. Mezbah éta ogé peupeus, sarta lebu na tumpah kaluar tina mezbah, nurutkeun kana tanda anu geus dipasihkeun ku jalmi Allah ku pangandika PANGERAN. Tuluy raja ngawaler sarta nyarios ka jalmi Allah, “Pangnyuhunkeun ayeuna payuneun PANGERAN Allah anjeun, sarta neneda pikeun abdi, supaya leungeun abdi dipulihkeun deui.” Mangka jalmi Allah nyuhunkeun ka PANGERAN, sarta leungeun raja dipulihkeun deui ka anjeunna, sarta janten sapertos baheula. Tuluy raja nyarios ka jalmi Allah, “Miluan ka bumi abdi, sing segerkeun diri, sarta ku abdi rék dipaparin ganjaran.” Tapi jalmi Allah nyarios ka raja, “Sanaos anjeun mikeun ka abdi satengah tina bumi anjeun, abdi moal asup sareng anjeun, ogé moal ngadahar roti atanapi nginum cai di ieu tempat; sabab kieu parentahna ka abdi ku pangandika PANGERAN, pokna, ‘Ulah ngadahar roti, ulah nginum cai, sarta ulah balik deui ngaliwatan jalan anu sarua jeung jalan datang anjeun.’” Ku kituna anjeunna indit ngaliwatan jalan séjén, sarta henteu balik ku jalan anu ku anjeunna ditempuh nalika datang ka Betel. 1 Raja-raja 12:32–13:10.

Bareng jeung pambrontakan anak sapi emas dina kasaksian Harun jeung Yerobeam, peresmian sabenerna tina sistem ibadah palsu anu ditetepkeun ku Yerobeam kaasup dina kasaksianna. Peresmian éta ngagambarkeun bédana antara ibadah anu kuduna dilaksanakeun di Yérusalém, jeung sistem tiruan Yerobeam. Ti taun 1798 nepi ka 1844, PANGERAN ngaluarkeun umat-Na tina poekna kakawasaan kapausan kana cahaya nubuat anu endah, anu dilambangkeun ku tilu malaikat

dina Wahyu opat welas. Garéja-garéja Protestan nampik éta cahaya, sarta ku kituna dina taun 1844 maranéhna jadi putri-putri Katolik.

Ibadah Yerobeam ngalambangkeun sistem ibadah Katolik, sarta dina caritana karajaan kalér Israél ngagambarkeun sistem palsu Katolik anu dipilih ku kaum Protestan dina sajarah Millerit pikeun tetep dicicingan. Lambang tina sistem éta nyaéta ibadah ka panonpoé.

Parawan anu satia jeung wijaksana anu asup ka Bait Pangsucina Mahasuci dina 22 Oktober 1844 ngagambarkeun hiji pangwawadian ka urang Protestan anu kakara balik deui kana pangaruh Katolik, tuluy jadi putri-putri Roma. Dina palantikan sistem ibadah palsu Yéroboam, saurang nabi sumping ti Yuda sarta ngawawadian Yéroboam, ku kituna jadi perlambang parawan-parawan anu satia anu asup ka Bait Pangsucina Mahasuci sarta dituntun pikeun ngakuan hukum Allah. Carita ngeunaan nabi éta jeung pangwawadianna ka Yéroboam kacida méré pituduhna lamun mertimbangkeun pamberontakan taun 1863, sanajan éta carita kudu ditunda heula nepi ka hiji panungtungan ditempatkeun babarengan jeung hiji awal.

Mimiti Israél baheula, karajaan Yéroboam, jeung Israél modéren, kabéh saluyu, sarta babarengan nyadiakeun tilu saksi ngeunaan ahir sato galak bumi dina Wahyu tilu welas, dina hukum Minggu anu baris geura datang. Umat satia tina Adventisme Millerit dina 22 Oktober 1844 jadi tanduk Protestan anu sajati tina sato galak bumi éta, sarta maranéhna ngalakukeun kitu dina sajarah anu dimimitian dina mangsa ahir taun 1798. Taun 1798 téh mangrupa awal karajaan kagenep dina nubuatan Alkitab, nyaéta Amérika Sarikat, sarta ngadegna tanduk Protestan anu sajati, nyaéta Adventisme, di Amérika Sarikat. Dina sajarah awal éta kagambarkeun sajarah ahir Amérika Sarikat, sabab Isa salawasna ngagambarkeun ahir hiji perkara ku awal hiji perkara.

Tilu saksi awal ti Israil baheula, modern, jeung Israilna Yarobam ngagambarkeun ahirna sato galak bumi, tapi aya deui hiji ahiran anu perlu ditempatkeun heula saméméh ngécéskeun kasaksian nabi anu asalna ti Yuda sarta nageuing Yarobam. Sajarah ahiran anu kudu diasupkeun téh nyaéta ahirna karajaan kalér jeung karajaan kidul Israil sakumaha diwakilan ku nabi Yehezkiel.

Ulah nepi ka kaliwat yén anu ayeuna keur urang gambarkeun téh nya éta yén pambrontakan taun 1863 ditandaan ku kajijikeun kahiji dina Yehezkiel pasal dalapan, nya éta arca cemburu. Sakali urang ngulik panungtungan karajaan kalér jeung karajaan kidul sakumaha diwakilan ku Yehezkiel, urang bakal miboga bukti anu leuwih ti cekap pikeun netepkeun yén pambrontakan taun 1863 digambarkeun ku pambrontakan Harun jeung Yerobeam, sarta yén éta nandakeun mimiti generasi kahiji tina opat generasi Adventisme Laodisea.

Urang baris neruskeun ieu pangajaran dina artikel salajengna.

Pangandika PANGERAN sumping deui ka sim kuring, saur-Na, “Leuwih ti kitu, he anak manusa, cokot ku maneh hiji iteuk, tuliskeun dina eta, ‘Pikeun Yuda, jeung pikeun urang Israil babaturanana’; tuluy cokot deui iteuk sejen, tuliskeun dina eta, ‘Pikeun Yusup, iteuk Epraim, jeung pikeun sakumna kulawarga Israil babaturanana.’ Jeung satukangeunana, sambungkeun eta hiji jeung nu sejen jadi hiji iteuk; sarta eta bakal jadi hiji dina leungeun maneh. Jeung lamun urang-urang ti bangsamu nyarita ka maneh, pokna, ‘Naha maneh moal nembongkeun ka

kami naon hartina ieu teh?’ Pek ucapkeun ka maranehanana, ‘Kieu timbalan Gusti ALLAH: Tingali, Kami rek nyokot iteuk Yusup, anu aya dina leungeun Epraim, jeung kaom-kaom Israil rerencanganana, sarta rek ngahijikeun eta jeung manehna, nya eta jeung iteuk Yuda, jeung ngajadikeun eta hiji iteuk, sarta eta bakal jadi hiji dina panangan Kami.’ Jeung iteuk-iteuk anu ku maneh ditulisan teh kudu aya dina leungeun maneh di hareupeun panon maranehanana. Jeung ucapkeun ka maranehanana, ‘Kieu timbalan Gusti ALLAH: Tingali, Kami rek nyokot urang Israil ti antara bangsa-bangsa kapidir, ka mana maranehanana geus indit, sarta Kami rek ngumpulkeun maranehanana ti unggal sisi, jeung mawa maranehanana ka tanahna sorangan.’

Jeung Kami baris ngajadikeun maranéhna hiji bangsa di tanah, dina pagunungan Israil; sarta hiji raja bakal jadi raja pikeun maranéhna sakabéh; sarta maranéhna moal deui jadi dua bangsa, sarta moal deui kabagi jadi dua karajaan pisan-pisan. Maranéhna ogé moal deui ngotorkeun dirina ku brahala-brahala maranéhna, atawa ku hal-hal anu matak jijik, atawa ku naon baé tina sagala palanggaran maranéhna; tapi Kami baris nyalametkeun maranéhna kaluar tina sagala tempat maranéhna cicing, anu di dinya maranéhna geus dosa, sarta baris nyucikeun maranéhna; ku kituna maranéhna bakal jadi umat Kami, sarta Kami bakal jadi Allah maranéhna. Jeung Daud, hamba Kami, bakal jadi raja maranéhna; sarta maranéhna kabéh bakal boga hiji angon: maranéhna ogé bakal leumpang dina pangadilan-pangadilan Kami, sarta ngajaga katetepan-katetepan Kami, sarta ngalaksanakeunana. Jeung maranéhna bakal cicing di tanah anu geus ku Kami dipaparinkeun ka Yakub, hamba Kami, anu di dinya karuhun maranéhanana geus cicing; sarta maranéhna bakal cicing di dinya, nyaéta maranéhna, jeung anak-anakna, jeung incu-incuna salalanggengna; sarta Daud, hamba Kami, bakal jadi pangeran maranéhna salalawasna. Leuwih ti éta, Kami baris nyieun hiji perjangjian karapihan jeung maranéhna; éta bakal jadi perjangjian anu langgeng jeung maranéhna; sarta Kami baris netepkeun maranéhna, sarta ngalobaan maranéhna, sarta nempatkeun tempat suci Kami di tengah-tengah maranéhna salalanggengna. Kemah suci Kami ogé bakal aya jeung maranéhna; enya, Kami bakal jadi Allah maranéhna, sarta maranéhna bakal jadi umat Kami. Jeung bangsa-bangsa kapidir bakal nyaho yén Kami, PANGERAN, anu nyucikeun Israil, nalika tempat suci Kami aya di tengah-tengah maranéhna salalanggengna. Yehezkiel 37:15–28.